BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

Anul al 58-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei / În străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 6 Marți 7 Ianuarie 1941
8 Pagini P III

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CALATORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

TEODORESCU ROMANAȚI

BOTEZUL DOMNULUI

Striga Botezătorul și tremura pustia:
— „Smeriți-vă nevrednici, căci Domnul e aproape...
De-acum dumnezeiască va fi împărăția
Când Messia sfinți-va iordanicele ape!..."

„Să fugă Fariseii cu aprige păcate!
„Și Vameșii nemernici să cadă în ruină!...
„Veni-va 'nvingătoare a Domnului dreptate
„Și calea Lui e toată scăldată de lumină!..."

Și au venit la dânsul Isus din Galileea
Și-au poposit acolo, la râu să se boteze,
Așa cum prorocit-au Proorocii din Iudeia,
Profeți aleși de Domnul ca să profetizeze....

Și a grăit spre dânsul, Ioan, cu umilință... —
— O! Doamne nu sunt vrednic să-ți leg încălțămintea...
Te-am așteptat, Stăpâne, cu dor și cu credință
Și'n fața Ta, Slăvite, mi se sfiește mintea!

Și-a zis Isus: — „Ioane, botează-mă pre mine
„Și-ți 'mplinește râvna și datoria ta,
„E scris să am de-apurui botezul dela tine;
„Cu Duh de foc din ceruri eu te voi boteza!"

Și'n slavă se deschise a cerului arcadă
Și glas grăi: — „Acesta e Fiul meu iubit!..."
Iar Sfântul Duh din Ceruri, cu aripi de zăpadă
Ca o columbă albă pe-ape-a fâlfâit!

MIRCEA DEM. RĂDULESCU

CONSUM ȘI APROVIZIONARE

Impuținarea unor articole pe piața noastră — și chiar din cele ce aparțin producției indigene — ispitește pe unii să creadă că ar fi nimerit să adoptăm și noi sistemul rationării consumului pe bază de cartele. Sistemul a fost adoptat într'adevăr de toate țările beligerante și de foarte multe din țările neutre. Noi nu l-am introdus în precedentul război. Și socotim și azi că bine am făcut.

Instituirea cartelei ni se pare mai întâi nepotrivită în țările fundamental agricole, cum este țara noastră, unde producția solului, cu toate îndeletnicirile legate de ea, asigură cu prisosință elementele de hrană și ale populației orășenești.

Târgul alimentar, spre deosebire de cel manufacturier, este vast, nelimitat, foarte anevoe de controlat și de stăpânit. Deci o primă urmare ar fi dosirea produselor puse sub regimul cartelei și desvoltarea comerțului clandestin și al aprovizionărilor pe sub mână, la prețuri foarte ridicate.

Vom risca să rămânem, deci, numai cu cartela, dar fără alimente.

In al doilea rând, dreptul la cartelă fiind general, pe indivizi sau pe familii, vom spori numărul cumpărătorilor de unt, zahăr, ouă, lapte, cu atâția inși cari nu consumă decât foarte rar și întâmplător asemenea produse. Iar cei mai mulți din ei le vor cumpăra ca să le revândă cu câștig celor în consumul obicinuit al cărora intră aceste produse.

Rezultatul va fi că volumul consumului nu numai că n'ar fi micșorat, dar ar avea toate șansele să fie sporit, tocmai datorită lărgirii massei cumpărătorilor prin distribuția cartelelor la toată lumea.

Nu mai notăm aci spectacolul demoralizant al „cozilor" la magazine, pierderile de timp, cu enervările și încurcăturile inerente.

Experiența a dovedit că tot regimul libertății controlate este de preferat în materie de comerț și aprovizionare. Și cu cazuri foarte recente: cât timp se fixase prețuri maximale la ouă sub cursul rentabilității, un ou nu s'a mai văzut pe piață; cum s'a dat drumul vânzării libere, de sărbători, cum s'au putut găsi ouă pe toate piețele. Cu untul animal la fel; cu uleiul de floarea soarelui deasemeni; cu untura, săpunul, lemnele, etc., aceeași poveste.

De altfel, negustorii înșiși aplică sistemul rationării la vânzarea unor articole, atunci când constată că publicul se bate pentru obținerea lor. Astfel, ei vând cu rația: ceapa, câte 10 kgr. de căciulă; uleiul câte un litru, două; untul câte un sfert de kgr., spirtul câte un litru, fără să mai fie nevoe de instituirea obligatorie a cartelei, cu toate neajunsurile ei.

Marea grijă trebue purtată organizării și încurajerii producției în toate sectoarele indispensabile și, concomitent, organizarea transporturilor și a piețelor de desfacere. Aprovizionarea îndestulătoare a piețelor este cel mai bun și cel mai sigur regulator al vieții economice și al prețurilor.

NOUL MINISTRU AL GERMANIEI LA BUCUREȘTI

D. MANFRED VON KILLINGER
noul ministru al Germaniei la București

O mărturisire maghiară în Camera magnaților

Expunerea contelui N. Banffy

de R. SEIȘANU

Campania împotriva României continuă să fie alimentată de guvernul din Budapesta cu tot soiul de expuneri și comunicări asupra situației „tragice" a minorității maghiare din Transilvania, bazate pe falsuri și calomnii, — fie prin presă, fie prin postul de radio-difuziune din Budapesta. Intre altele se afirmă că, pe când o parte din maghiarii aflători în Transilvania au putut să fie salvați prin aplicarea aranjamentului dela Viena de „nemaipomenitul tratament brutal și tiranic ce l-au suferit sub dominația românilor", căci erau amenințați „să-și piardă complet specificul național-etnic", cei care au rămas în România nu se bucură de niciun drept, fiind supuși regimului bunului plac al autorităților locale și deci lipsiți de orice garanții și protecție.

Nu avem nevoe să facem noi dovada afirmațiilor calomnioase cuprinse în aceste repetate expuneri și comunicări, puse la dispoziția presei și postului de radio-difuziune din Budapesta de către organele oficiale de propagandă maghiară, ci vom opune o expunere asupra situației minorității maghiare din Transilvania, făcută recent în Camera magnaților din capitala Ungariei, de un membru al ei, care este persoana cea mai calificată și autorizată să vorbească în această materie.

Cine este acel personaj maghiar?

Contele N. Bánffy, fostul conducător al comunității maghiare din România până la 30 August 1940, — când s'a încheiat aranjamentul dela Viena privitor la Transilvania noastră,—care în ședința Camerei magnaților dela 22 Decembrie 1940 s'a ocupat, într'o expunere foarte interesantă și documentată, despre situația ce s'a creiat minorității maghiare din Transilvania în urma înțelegerei stabilită la 14 Ianuarie 1939 între guvernul român și reprezentanții acelei minorități.

Contele N. Bánffy a recunoscut, în fapt, următoarele:

1) La 14 Ianuarie 1939 s'a stabilit o înțelegere între delegatul guvernului român de-atunci și reprezentanții minorității maghiare prin care guvernul român recunoștea o comunitate etnică maghiară întru totul identică, în ce privește statutul său, cu cea germană, cu drepturi și libertăți

(Continuare în pag. 2-a)

ORIENTAREA POLITICII FRANCEZE FAȚĂ DE REICH

O comunicare din sursă germană autorizată

Berlin, 4 (Rador). — Din sursă autorizată se comunică:

Diferitele informații și svonuri ce circulă cu privire la evenimentele dela Vichy și din Paris au format obiectul mai multor întrebări puse la Wilhelmstrasse de ziariștii străini acreditați.

Din partea Germaniei s'a subliniat în această privință că la Berlin se urmăresc cu interes discuțiile cari au loc actualmente în cercurile guvernamentale franceze și cari au drept obiect orientarea politicii franceze față de Reich.

S'a constatat la ministerul afacerilor externe că este în afară de orice îndoială faptul că poporul francez dorește colaborarea cu Germania și că a fost viu mișcat de gestul generos al Fuehrerului, dar nu este mai puțin adevărat că o anumită clică încearcă să saboteze această colaborare și să împiedice realizarea acestei dorințe a poporului francez.

Se declară la Wilhelmstrasse că de rezultatul discuțiilor dela Vichy depinde evoluția relațiilor politice franco-germane.

CUM E INTREBUINȚAT FONDUL PUS LA DISPOZIȚIA D-LUI GENERAL ANTONESCU

COMUNICAT

Din fondul prevăzut prin buget la dispoziția personală a Primului Ministru de 5.000.000 lei lunar, fond care până la 6 Septembrie 1940 s'a cheltuit fără a se lăsa nici o urmă de întrebuințarea lui, Generalul Antonescu a cumpărat pentru Stat:

1. — De la Banca Românească un imobil în Sibiu care să servească drept cămin studenților dela Universitatea din Sibiu, în valoare de 5.000.000 lei. Imobilul a fost evaluat la 8.000.000 lei.

2. — Cu 21.000.000 Sanatoriul Elisabeta, Șos. Kiseleff.

Valoarea reală a imobilului, stabilită de experți, este de 38 milioane lei, iar mobilierul și inventarul sanitar a fost evaluat în plus la milioane lei, deci total 4 milioane lei.

El va fi pus la dispoziția Consiliului de Patronaj al Sanatoriu Maternitate și spital gratuit.